

SLOVO

jeden jednomu

ČTVRTÝ DÍL

Studium ve dvou:
pátá a šestá kapitola
Janova evangelia

ČTVRTÝ DÍL

SLOVO

jeden jednomu

PROMISE CZ
IMPULS K RŮSTU

Bůh působí

Jan 5,1-29

Pátou kapitolou Janova evangelia začíná nová část, která bude pokračovat až po 10. kapitolu.

Začíná a končí dvěma zázraky. Ježíš nám říká, že oba představují znamení, která nás učí o tom, co Bůh dělá.

Ukazují, jak Ježíš zázračně vstupuje do stvoření, aby ho dal do pořádku. Ve všem, co dělá, zachraňuje lidi, kterým dává nový život a přivádí je do svého nového stvoření.

Jak Jan píše na konci svého evangelia:

„Ježíš ovšem před svými učedníky vykonal i mnoho jiných znamení, která v této knize nejsou zapsána. Tato jsou ale zapsána, abyste uvěřili, že Ježíš je Mesiáš, Boží Syn, a abyste skrze víru měli život v jeho jménu.“ Jan 20,30-31

Židovský svátek – sobota

Oba zázraky se odehrávají o židovském svátku – v sobotu.

Jaký je význam soboty?

Sobota byla v židovském počítání sedmým dnem týdne. Byl to den odpočinku. Pochází z první knihy Bible – 1. Mojšišovy neboli Genesis. Mluví o dokonalém vztahu s Bohem v jeho dokonalém vesmíru. To je dokonalý odpočinek.

Protože jsme se vzbouřili proti Bohu, nikdy jsme nezažili dokonalý vztah s ním nebo dokonalý vesmír, o kterém vypráví odpočinek zmíněný v Genesis 2.

Bůh nám přesto slibuje, že nás jednoho dne zachrání a dá nám dokonalý odpočinek. Bůh dal svému lidu zákony týkající se dne odpočinku, aby si jeden den v týdnu připomínali, že byli stvořeni pro dokonalý vztah s ním, a těšili se na dokonalý vesmír, který zaslíbil.

Je smutné, že Židé v Ježíšově době zcela přehlédli hlavní bod sobotního dne odpočinku – vyhlídku na dokonalý odpočinek. Místo toho byli příliš pohlceni drobnými detaily náboženského zákona.

Začínáme tady

Kapitola 5

- ¹ Potom byl další židovský svátek, a tak se Ježíš vydal do Jeruzaléma.
- ² V Jeruzalémě je u Ovčí brány rybník hebrejsky zvaný Bethesda, u něhož je pět sloupořadí.
- ³ Ležela tam spousta nemocných, slepých, chromých a ochrnutých.*
- ⁵ Byl mezi nimi jeden člověk, nemocný už třicet osm let.
- ⁶ Ježíš viděl, jak tam leží, a poznal, že je už dlouho nemocen. „Chceš být uzdraven?“ zeptal se ho.
- ⁷ „Pane, nemám nikoho, kdo by mě snesl do rybníka, když se zvíří voda,“ odpověděl mu nemocný. „Když tam zamírím, někdo mě předstihne.“
- ⁸ „Vstaň, vezmi si lehátko a chod!“ řekl mu Ježíš.
- ⁹ A ten člověk byl ihned uzdraven, vzal své lehátko a začal chodit. Ten den však byla sobota.

- ¹⁰ Židovští představení tedy uzdraveného napomínali: „Je sobota, nesmíš nosit lehátko!“
- ¹¹ On jim však odpověděl: „Ten, kdo mě uzdravil, mi řekl: ‚Vezmi si lehátko a chod.‘“
- ¹² „Kdo ti mohl říci: ‚Vezmi si lehátko a chod‘?!“ ptali se ho.
- ¹³ To ovšem ten uzdravený nevěděl; Ježíš se totiž vmísil do okolního davu.
- ¹⁴ Potom ho Ježíš našel v chrámě a řekl mu: „Pohleď, jsi uzdraven. Už nehřeš, ať se ti nepříhoda něco horšího.“

* V některých raných rukopisech není uveden 4. verš, který mohli přidat pozdější opisovači. Moderní překlady ho proto často vynechávají.

Ochrnutý muž

⁸ „Vstaň, vezmi si lehátko a chod!“ řekl mu Ježíš.

⁹ A ten člověk byl ihned uzdraven, vzal své lehátko a začal chodit. Ten den však byla sobota.

Jan 1,1-4

Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha a to Slovo bylo Bůh. To bylo na počátku u Boha. Všechno povstalo skrze něj a bez něj nepovstalo nic, co je. V něm byl život a ten život byl světlem lidí.

Jak tyto události navazují na to, co víme o sobotním dni odpočinku?

Ježíš pracuje! Dělá přesně to, co je podstatou soboty.

Co se stalo ochrnutému muži?

Ježíš ho úplně uzdravil. **v. 8**

Muž, který předtím nedokázal pohnout jediným svalem, nyní vstal a chodil. Vzpomeňte si, že byl ochrnutý 38 let! Je to zázrak a obraz dokonalého odpočinku, který Bůh slíbil. **v. 9**

Jak to Ježíš udělal?

Prostě promluvil a muž se okamžitě uzdravil.

Není v tom žádné kouzlo – Ježíš je Bůh Stvořitel. Přečtěme si znovu kapitolu 1,1-4.

15 Ten člověk pak odešel a oznámil židovským představeným, že ho uzdravil Ježíš.

16 Židovští představení tedy začali Ježíše pronásledovat, protože to udělal v sobotu.

17 Ježíš jim odpověděl: „Můj Otec pracuje i dnes; proto pracuji i já.“

18 A kvůli tomu ho chtěli zabít ještě více, neboť nejenom rušil sobotu, ale ještě nazýval Boha svým vlastním Otcem, a tak se dělal rovným Bohu.

Jak Ježíš obhájí to, že pracuje v sobotu?

Ježíš vysvětluje, že dělá to, co Otec.

Jak reagují Židé?

Židé odmítají Boží dílo.

v. 16 Židé Ježíše pronásledují.

v. 18 Naprosto odmítají uznat Ježíše jako Božího Syna a snaží se ho zabít.

Popis práce...

V těchto verších Ježíš popisuje svou práci:

- co je jeho úkolem.
- proč to přišel udělat.
- kdy to udělá.
- jak to udělá.

Co je jeho úkolem?

Dělat Otcovu práci!

- v. 19 Nemůže dělat *nic* sám od sebe.
- v. 19 Dělá *jen* to, co vidí dělat Otce.
- v. 19 Dělá *cokoli*, co dělá Otec.
- v. 20 Otec mu ukazuje vše, co dělá.
- v. 21 Přišel, aby *dával* život od Otce.
- v. 22 Přišel, aby *soudil* v Otcově jménu.
- v. 23 *Kdo* nectí Syna, nectí ani Otce.

Když nectíme Syna,

co tím říkáme Bohu?

¹⁹ Ježíš jim odpověděl: „Amen, amen, říkám vám: Syn nemůže sám od sebe dělat nic, jedině to, co vidí dělat Otce. Cokoli dělá on, to podobně dělá i Syn.

²⁰ Otec miluje Syna a ukazuje mu všechno, co sám dělá; a ukáže mu ještě větší skutky, abyste jen žasli.

²¹ Neboť jako Otec křísí mrtvé a dává život, tak i Syn dává život těm, kterým chce.

²² Otec nikoho nesoudí, ale svěřil veškerý soud Synu,

²³ aby všichni ctili Syna, jako ctí Otce. Kdo nectí Syna, nectí ani Otce, který ho poslal.

²⁴ Amen, amen, říkám vám: Kdo slyší mé slovo a věří Tomu, který mě poslal, má věčný život a nepřijde na soud, ale již přešel ze smrti do života.

Verš 24 je klíčový:
shrnuje celý oddíl.

Proč Ježíš přišel?

Aby přinesl věčný život a zachránil nás před soudem.

Jak se to může stát?

Tím, že budeme naslouchat Ježíšovým slovům a věřit jim.

Kdy se to stane?

Teď – když přejdeme ze smrti do života.

Proč Ježíš přišel

a proč dělá svou práci?

Ježíš nám říká, že bez něj jsme přirozeně mrtví a nemáme naději.

Když nevěříme Ježíši, budeme se muset postavit před soud. Zůstaneme mrtví, bez naděje na život.

Co je hlavním bodem veršů 23 a 24?

Pokud je Ježíš Bůh, jak jsme viděli, pak odmítnout ho znamená dát najevo, že odmítáme Boha.

Co je hřích?

Především nejde o to, že nejsme dost slušní lidé. Ne, jde o to, že nectíme Syna – to je hřích.

Zamyslete se

Jsme vinni hříchem?

Ano! Nikdo z nás neví Syna.
Proto nás Bůh musí odsoudit. ↘
Proto jsme duchovně mrtví. ↘

Proto jsme bez Božího působení prostřednictvím
Ježíše odsouzeni.

Nestačí být dost dobrý.

- Může si mrtvý člověk pomoci?
 - Může se člověk odsouzený k smrti zachránit?
- Ne - potřebujeme pomoc od někoho jiného - od Ježíše.

Je to jedna z největších
a nejjasnějších lekcí
z Janova evangelia -
právě jsme přišli na to,
co je to doopravdy
hřích.

25 Amen, amen, říkám vám: Přichází chvíle, a už je tu, kdy mrtví uslyší hlas Božího Syna a ti, kteří uslyší, budou žít.

26 Jako má Otec život sám v sobě, tak dal i Synu, aby měl život sám v sobě,

27 a dal mu také pravomoc konat soud, protože je Syn člověka.

28 Nedivte se tomu; přichází totiž chvíle, kdy všichni, kteří jsou v hrobech, uslyší jeho hlas

29 a vyjdou – ti, kdo konali dobro,* budou vzkříšeni k životu, ale ti, kdo konali zlo, budou vzkříšeni k soudu.

*To je další způsob jak říct, že „ctili Syna“.

Kdy bude Ježíš dělat své dílo?

Nyní Dává duchovní život těm, kdo jsou duchovně mrtví.

Brzy Jednou přijde den, kdy vzkřísí mrtvé a bude soudit všechny lidi. **v. 27 a 29**

Kdo uslyší Ježíšův hlas

a jaký to bude mít výsledek?

Všichni! To znamená:

- příbuzní
- kolegové z práce
- lidé vyznávající všechna náboženství
- vy i já
- živí i mrtví!

A výsledkem bude soud, který povede buď k životu, nebo k odsouzení.

Jak koná Ježíš svoje dílo?

Svým slovem! **v. 25 a 28**

Ježíš dělá svoje dílo teď, když nám dává duchovní život s Bohem, a také ho bude konat v určitém okamžiku v budoucnosti, když přijde a bude všechny soudit.

Ježíš určuje naši věčnost! Proto je tak důležité studovat Boží **slovo!**

Jan 5,1-29

¹Potom byl další židovský svátek, a tak se Ježíš vydal do Jeruzaléma. ²V Jeruzalémě je u Ovčí brány rybník hebrejsky zvaný Bethesda, u něhož je pět sloupořadí. ³Ležela tam spousta nemocných, slepých, chromých a ochrnutých. ⁴Byl mezi nimi jeden člověk, nemocný už třicet osm let. ⁵Ježíš viděl, jak tam leží, a poznal, že je už dlouho nemocen. „Chceš být uzdraven?“ zeptal se ho. ⁶„Pane, nemám nikoho, kdo by mě snesl do rybníka, když se zvíří voda,“ odpověděl mu nemocný. „Když tam zamírím, někdo mě předstihne.“ ⁷„Vstaň, vezmi si lehátko a chod!“ řekl mu Ježíš. ⁸A ten člověk byl ihned uzdraven, vzal své lehátko a začal chodit. Ten den však byla sobota. ⁹Židovští představení tedy uzdraveného napomínali: „Je sobota, nesmíš nosit lehátko!“ ¹⁰On jim však odpověděl: „Ten, kdo mě uzdravil, mi řekl: ‚Vezmi si lehátko a chod.‘“ ¹¹„Kdo ti mohl říci: ‚Vezmi si lehátko a chod‘?!“ ptali se ho. ¹²To ovšem ten uzdravený nevěděl; Ježíš se totiž vmísil do okolního davu. ¹³Potom ho Ježíš našel v chrámě a řekl mu: „Pohleď, jsi uzdraven. Už nehřeš, ať se ti nepříhoda něco horšího.“ ¹⁴Ten člověk pak odešel a oznámil židovským představeným, že ho uzdravil Ježíš. ¹⁵Židovští představení tedy začali Ježíše pronásledovat, protože to udělal v sobotu. ¹⁶Ježíš jim odpověděl: „Můj Otec pracuje i dnes; proto pracuji i já.“ ¹⁷A kvůli tomu ho chtěli zabít ještě více, neboť nejenom rušil sobotu, ale ještě nazýval Boha svým vlastním Otcem, a tak se dělal rovným Bohu. ¹⁸Ježíš jim odpověděl: „Amen, amen, říkám vám: Syn nemůže sám

od sebe dělat nic, jedině to, co vidí dělat Otce. Cokoli dělá on, to podobně dělá i Syn. ¹⁹Otec miluje Syna a ukazuje mu všechno, co sám dělá; a ukáže mu ještě větší skutky, abyste jen žasli. ²⁰Neboť jako Otec křísí mrtvé a dává život, tak i Syn dává život těm, kterým chce. ²¹Otec nikoho nesoudí, ale svěřil veškerý soud Synu, ²²aby všichni ctili Syna, jako ctí Otce. Kdo nectí Syna, nectí ani Otce, který ho poslal. ²³Amen, amen, říkám vám: Kdo slyší mé slovo a věří Tomu, který mě poslal, má věčný život a nepříjde na soud, ale již přešel ze smrti do života. ²⁴Amen, amen, říkám vám: Přichází chvíle, a už je tu, kdy mrtví uslyší hlas Božího Syna a ti, kteří uslyší, budou žít. ²⁵Jako má Otec život sám v sobě, tak dal i Synu, aby měl život sám v sobě, ²⁶a dal mu také pravomoc konat soud, protože je Syn člověka. ²⁷Nedivte se tomu; přichází totiž chvíle, kdy všichni, kteří jsou v hrobech, uslyší jeho hlas ²⁸a vyjdou – ti, kdo konali dobro, budou vzkříšeni k životu, ale ti, kdo konali zlo, budou vzkříšeni k soudu.

Příště...

... se podíváme do „soudní síně“
a zvážíme důkazy pro tato
Ježíšova neobvyklá prohlášení!

Důkazy, které si žádají verdikt

Jan 5,30-47

Kapitoly 5-10 vyprávějí o Božím díle. Ježíš koná Boží dílo. Tyto kapitoly nás také seznámí s lidmi, kteří Ježíše odmítají.

V první části si všimněte toho, jak se Ježíšova slova najednou dramaticky mění – asi v polovině 37. verše.

³⁰ Sám od sebe nemohu dělat nic. Jak slyším, tak soudím a můj soud je spravedlivý, protože nehledám svou vůli, ale vůli Toho, který mě poslal.

³¹ Svědčím-li sám o sobě, mé svědectví není pravé.

³² Svědčí však o mně někdo jiný a vím, že jeho svědectví o mně je pravdivé.

Obhajoba: výpovědi očitých svědků

Jaká slova

se tady opakují nejčastěji?

- Svědectví/svědčit.

V této části se očitáme v „soudní síni“. Ježíš nás žádá, abychom o něm vynesli verdikt. Ježíš připomíná svědectví, které jsme až dosud slyšeli.

V židovském zákoně platilo, že aby mohlo být svědectví přijato, museli je dosvědčit minimálně dva muži. Ježíš vysvětluje, že nemluví čistě na základě vlastní autority. **v. 31-32**

Ježíš stanoví vyšší standard než jen lidské svědectví. **v. 34**

Jaké důkazy nabízí Ježíš

pro to, kým je a co dělá?

Existují tři hlavní soubory důkazů, které jeho slova dokládají – a jsou opravdu působivé!

Jaké důkazy máme? →

³³ Poslali jste k Janovi a ten vydal svědectví pravdě.

³⁴ Já ovšem nepřijímám svědectví od člověka, ale toto říkám pro vaši záchranu.

³⁵ On byl hořící a zářící lampou, vy jste se však chtěli v jeho světle poradovat jen na čas.

³⁶ Mám ale větší svědectví než Janovo: skutky, které mi dal Otec, abych je vykonal. Samotné skutky, které dělám, o mně svědčí, že mě poslal Otec.

³⁷ A sám Otec, který mě poslal, o mně vydal svědectví. Vy jste ale nikdy neslyšeli jeho hlas a neviděli jeho tvář.

Důkazy

1) Svědectví Jana Křtitele

Jan Křtitel byl přijímán jako prorok, kterého poslal Bůh. Svědectví Jana Křtitele je tedy přesvědčivé... **v. 35**

Ježíš ale říká, že jeho svědectví je ještě lepší! **v. 36**

2) Nejen Ježíšova slova – ale také jeho zázračné skutky. **v. 36**

3) Boží slovo dokládá to, co Ježíš říkal. **v. 37a**

Důkazy pro Ježíše jsou proto jako stolička se třemi nohami.

Máme:

- Boží slovo (Starý zákon)
- Svědectví Jana Křtitele
- Slova a činy samotného Ježíše

Co Bůh říká o Ježíšovi?

Bůh prostřednictvím proroků na stovkách míst ve Starém zákoně mluví o mesiáši. Když budeme pročitat Janovo evangelium, uvidíme, jak Ježíš tyto sliby opakovaně naplňuje.

Od obhajoby k obžalobě

Všimli jste si oné dramatické změny?

Je obrovská – Ježíš obviňuje. Staví Židy do role obžalovaných, protože neznají Boha!

Ježíš nyní přechází od důkazů ohledně sebe k důkazům ohledně nich!

To je vážné. Tento výjev „ze soudní síně“ se odehrává v chrámu a jsou tam právě ti lidé, kteří ho chtějí zabít (vzpomeňte si na verš 18).

Jaké důkazy má Ježíš proti nim?

- „Nikdy neslyšeli jeho hlas“ v. 37b
- „Neviděli jeho tvář“ v. 37b
- „Jeho slovo ve vás nezůstává“ v. 38
- „Nevěříte tomu, kterého on poslal“
- „Zkoumáte Písma ... Nechcete ale ke mně přijít“ v. 39–40

I když jsou v chrámě, neznají Boha!

³⁷ A sám Otec, který mě poslal, o mně vydal svědectví. Vy jste ale nikdy neslyšeli jeho hlas a neviděli jeho tvář.

³⁸ Jeho slovo ve vás nezůstává, neboť nevěříte tomu, kterého on poslal.

³⁹ Zkoumáte Písma, neboť se domníváte, že v nich máte věčný život, a ta svědčí o mně.

⁴⁰ Nechcete ale ke mně přijít, abyste měli život.

⁴¹ Nepřijímám chválu od lidí,

⁴² ale poznal jsem, že v sobě nemáte Boží lásku.

⁴³ Já jsem přišel ve jménu svého Otce, a nepřijímáte mě. Kdyby jiný přišel ve svém vlastním jménu, toho přijmete.

⁴⁴ Jak byste vůbec mohli uvěřit? Přijímáte chválu jedni od druhých, ale chválu, která je od samotného Boha, nehledáte.

⁴⁵ Nemyslete si, že já vás budu žalovat před Otcem. Ten, kdo na vás žaluje, je Mojžíš, v něhož doufáte.

⁴⁶ Kdybyste věřili Mojžíšovi, věřili byste i mně, neboť on psal o mně.

⁴⁷ Když ale nevěříte jeho spisům, jak uvěříte mým slovům?“

Shrnutí:

Neposlouchají Boha!

Nevěří Bohu!

Nemilují Boha!

Nechtějí chválit Boha!

V čem je zásadní problém?

- Nemilují Boha! **v. 42**
- Milují chválu od druhých, ale nezáleží jim na chvále od Boha! **v. 43-44**

Zapomínají na Boha, dávají přednost vlastní důležitosti.

Ježíš zakončuje své svědectví v „soudní síni“ velice pádně:

Židé tvrdí, že dodržují zákon, protože doufají ve spasení. Ovšem Mojžíš, který jim Boží zákon přinesl a je jejich hrdinou, je nyní staví do pozice obžalovaných.

Závěr

Shrňme si případ, jak ho uvádí Ježíš.
Máme zde:

- a) v. 30-37a: Důkazy pro Ježíše
- b) v. 37b-47: Ježíšovy důkazy proti Židům

Židé ale důkazy ignorují. Místo toho se ještě víc snaží vypadat před druhými dobře.

Ježíš říká, že když ho odmítneme, důkazy nás usvědčí:

- Z toho, že nemilujeme Boha.
- A místo toho usilujeme o chválu od lidí.

To je vážné.

Jak ale vidíte důkazy vy?

A co tyto důkazy říkají o našem vztahu s Bohem?

Jan 5,30-47

³⁰Sám od sebe nemohu dělat nic. Jak slyším, tak soudím a můj soud je spravedlivý, protože nehledám svou vůli, ale vůli Toho, který mě poslal. ³¹Svědčím-li sám o sobě, mé svědectví není pravé. ³²Svědčí však o mně někdo jiný a vím, že jeho svědectví o mně je pravdivé. ³³Poslali jste k Janovi a ten vydal svědectví pravdě. ³⁴Já ovšem nepřijímám svědectví od člověka, ale toto říkám pro vaši záchranu. ³⁵On byl hořící a zářící lampou, vy jste se však chtěli v jeho světle poradovat jen na čas. ³⁶Mám ale větší svědectví než Janovo: skutky, které mi dal Otec, abych je vykonal. Samotné skutky, které dělám, o mně svědčí, že mě poslal Otec. ³⁷A sám Otec, který mě poslal, o mně vydal svědectví. Vy jste ale nikdy neslyšeli jeho hlas a neviděli jeho tvář. ³⁸Jeho slovo ve vás nezůstává, neboť nevěříte tomu, kterého on poslal. ³⁹Zkoumáte Písma, neboť se domníváte, že v nich máte věčný život, a ta svědčí o mně. ⁴⁰Nechcete ale ke mně přijít, abyste měli život. ⁴¹Nepřijímám chválu od lidí, ⁴²ale poznal jsem, že v sobě nemáte Boží lásku. ⁴³Já jsem přišel ve jménu svého Otce, a nepřijímáte mě. Kdyby jiný přišel ve svém vlastním jménu, toho přijmete. ⁴⁴Jak byste vůbec mohli uvěřit? Přijímáte chválu jedni od druhých, ale chválu, která je od samotného Boha, nehledáte. ⁴⁵Nemyslete si, že já vás budu žalovat před Otcem. Ten, kdo na vás žaluje, je Mojžíš,

v něhož doufáte. ⁴⁶Kdybyste věřili Mojžíšovi, věřili byste i mně, neboť on psal o mně. ⁴⁷Když ale nevěříte jeho spisům, jak uvěříte mým slovům?“

Co nás čeká příště?

Jen Ježíš může přinést
skutečné uspokojení...

Uspokojení

Jan 6,1-40

Po rychlém nahlédnutí do Starého zákona si poslechneme, jak Ježíš dává to jídlo, které opravdu potřebujeme.

Scéna...

Mojžíš je s izraelským lidem na poušti. Právě unikli z egyptského otroctví. Bůh je zachránil!

Exodus 16,4-8

Tedy Hospodin Mojžíšovi řekl: „Hle, nechám na vás pršet chléb z nebe! Lid bude každý den vycházet a sbírat, kolik potřebují na ten den. Vyzkouším, zda budou žít podle mých pokynů, či nikoli. Až budou šestého dne připravovat, co přinesli, ukáže se, že je toho dvakrát více, než kolik nasbírají každý den.“ Mojžíš a Áron tedy mluvili ke všem synům Izraele: „Večer poznáte, že vás z Egypta vyvedl Hospodin, a ráno spatříte Hospodinovu slávu, neboť slyšel vaše reptání proti Hospodinu. Vědyť kdo jsme my, že reptáte proti nám?“ Mojžíš pokračoval: „Až vám Hospodin dá večer k jídlu maso a ráno chléb do sytosti, poznáte, že Hospodin slyšel vaše reptání proti němu. Kdo jsme my? Nereptáte proti nám, ale proti Hospodinu!“

Podívejme se na paralely mezi Exodem 16 a tím, co uvidíme v Janovi 6:

1. Oba příběhy se odehrávají během židovských Velikonoc a na poušti.
2. V obou Bůh zázračným způsobem nasýtil svůj lid. Na poušti dával lidem jídlo, aby mohli dojít do zaslíbené země. V Janovi dává Ježíš lidem chléb, který vydrží na celou věčnost!
3. V obou případech jde o zkoušku. Na poušti Bůh zkoušel svůj lid, aby se přesvědčil, jestli mu bude důvěřovat, že ho dovede do zaslíbené země. V Janovi Ježíš říká Filipovi, že i toto je zkouška.
4. V obou případech lidé reptají – a hodně!

Kapitola 6

- 1 Ježíš potom odešel za Galilejské (neboli Tiberiadské) jezero
- 2 a šel za ním veliký zástup, protože viděli, jaká zázračná znamení konal na nemocných.
- 3 Ježíš vystoupil na horu a posadil se tam se svými učedníky.

4 Blížily se židovské svátky Velikonoc.

5 Ježíš pozvedl oči, a když uviděl, že za ním jde takový zástup, zeptal se Filipa: „Kde nakoupíme chleby, aby se ti lidé najedli?“

6 (To ovšem řekl, aby ho vyzkoušel, neboť sám věděl, co má udělat.)

7 Filip mu odpověděl: „Nestačilo by nám chleba ani za dvě stě denárů, aby se na každého dostalo aspoň trochu!“

8 Jeden z jeho učedníků, Ondřej, bratr Šimona Petra, mu řekl:

9 „Je tu jeden chlapec, který má pět ječných chlebů a dvě rybky. Ale co je to pro tolik lidí?“

Nasyčení tisíců hladových lidí

Co tady Ježíš dělá?

Zázračně nasytil lidi.

Proč je to důležité?

Ukazuje to Ježíše jako zachránce, kterého poslal Bůh. Boží lidé čekali na proroka, jako byl Mojžíš, kterého zasliboval Starý zákon.

Kdy se to odehrává?

Během židovských Velikonoc. **v. 4**

Židovské Velikonoce, hod beránka, byl svátek, během něž se Židé plně soustředili na:

- a) záchranu,
- b) správné postavení před Bohem,
- c) Boží nasyčení.

Budou učedníci věřit, že je Ježíš nasytí tím, co opravdu potřebují? Nebo budou reptat a odejdou, protože jim nedal to, co chtěli?

¹⁰ Ježíš však řekl: „Zařídte, ať se lidé posadí.“ Na tom místě bylo hodně trávy, a tak se posadili v počtu asi pěti tisíc mužů.

¹¹ Ježíš vzal ty chleby, vzdal díky a rozdával sedícím; také ryb rozdál, kolik jen chtěli.

¹² Když se nasytili, řekl svým učedníkům: „Posbírejte zbylé nalámané kousky, ať se nic neztratí.“

¹³ Sebrali je tedy a naplnili dvanáct košů kousky z těch pěti ječných chlebů, které zbyly po těch, kdo jedli.

14 Když lidé viděli, jaké zázračné znamení vykonal, říkali: „Je to opravdu ten Prorok, který měl přijít na svět!“

15 Ježíš poznal, že se chystají přijít a vzít ho, aby ho udělali králem, a tak se o samotě vrátil na horu.

Co lidé říkali,

když viděli tento zázrak?

Myslí si, že Ježíš musí být prorok (jako Mojžíš), kterého Bůh zaslíbil.

Co ale Ježíš dělá?

Odchází sám na horu.

Proč?

Protože lidé plánovali revoluci. Chtěli politického vůdce, který by vyřešil jejich okamžité potřeby.

Čeho by tím dosáhli?

Ježíš nepřišel vyhnat Římany. Přišel vykonal něco mnohem většího...

Ježíš učedníkům ukazuje, kdo je!

Co nás v tomto příběhu
překvapuje?

„Nebojte se!“ – Zajímavá slova od
člověka, který se prochází po vodě!
Loď se „hned ocitla u břehu“
– i přes vítr a vlny.

Co jim Ježíš říká?

„To jsem já...“: „Jsem“ je jméno,
kterým Bůh označuje sám sebe ve
Starém zákoně. **v. 20**

Proč se to vše stalo?

Tento zázrak je určen pro učedníky.
Ježíš je Pánem nad celým stvořením.
Jen on může chodit po vodě! Jen on
může zachránit.

¹⁶ Večer jeho učedníci sešli dolů
k jezeru,

¹⁷ nastoupili na loď a plavili se na druhý
břeh do Kafarnaum. Ačkoli se už
setmělo, Ježíš k nim nepřišel.

¹⁸ Jezero se začalo vzdouvat silným
větrem.

¹⁹ Když odpluli asi pětadvacet nebo
třicet honů, spatřili Ježíše, jak kráčí
po hladině a blíží se k lodi. Vyděsili
se,

²⁰ ale on jim řekl: „To jsem já, nebojte
se!“

²¹ Tehdy ho ochotně vzali na loď, a ta se
hned ocitla u břehu, k němuž pluli.

Ježíš je chléb života

Ježíš vysvětluje, co přišel udělat a co udělat nepřišel!

Co lidé chtěli?

Jídlo! **v. 26-27**

Ježíš ale nepřišel naplnit jejich žaludky, a nepřišel ani řešit politické problémy. **v. 15**

Na čem Ježíši záleželo?

Na věčnosti.

Jejich chléb zplesniví, ale jeho chléb přetrvá, je to chléb „k věčnému životu“.

Vzpomeňte si, že lidé tehdy byli zaměstnáváni na jeden den a jídlo si kupovali za to, co si daný den vydělali. Nejedli od chvíle, kdy je Ježíš nasýtil předchozího dne – nyní se tedy vracejí pro další chléb.

Zamysleme se na okamžik a srovnajme si Ježíšovy priority a naše vlastní každodenní modlitby za fyzické zdraví, práci, peníze a úspěch...

- ²² Druhého dne si zástup, který zůstal na protějším břehu jezera, uvědomil, že tam byla jen jediná loďka a že Ježíš na ni nenastoupil se svými učedníky, ale ti odpluli sami.
- ²³ (Od Tiberiady ovšem připluly jiné loďky blízko k tomu místu, kde jedli chléb, když Pán vzdal díky.)
- ²⁴ Když tedy zástup uviděl, že tam Ježíš ani jeho učedníci nejsou, nastoupili i oni do loďek a přijeli do Kafarnaum, kde hledali Ježíše.
- ²⁵ Když ho pak našli na druhém břehu jezera, ptali se ho: „Rabbi, kdy ses sem dostal?“
- ²⁶ Ježíš jim odpověděl: „Amen, amen, říkám vám: Nehledáte mě proto, že jste viděli znamení, ale že jste jedli ty chleby a byli jste nasyceni.“
- ²⁷ Neusilujte o pomíjející pokrm, ale o pokrm, který zůstává k věčnému životu, který vám dá Syn člověka. Na něj totiž Bůh Otec vtiskl svou pečeť.“

²⁸ „Co máme dělat, abychom konali Boží skutky?“ zeptali se ho.

²⁹ Ježíš jim odpověděl: „Toto je ten Boží skutek – abyste věřili v toho, kterého on poslal.“

Na co se lidé ptají?

Chtějí vědět, co musí dělat.

Co jim ale Ježíš odpovídá?

Mají věřit v toho, koho Bůh poslal. Ježíš nepřišel proto, aby lidé museli něco dělat. Místo toho nám říká, že máme věřit.

Co lidé chtějí?

Chtějí se svými skutky dopracovat k Bohu. **v. 28**

Vidíme to ve všech ostatních náboženstvích.

Ježíši ale *nejde* o naše zbožné skutky.

Co je „Boží skutek“?

Existuje jen jediná odpověď: věřit v Ježíše. **v. 29**

³⁰ „Jaké znamení vykonáš, abychom ho viděli a uvěřili ti?“ zeptali se ho. „Co děláš?“

³¹ Naši otcové jedli na poušti manu, jak je psáno: „Dal jim jíst chléb z nebe.“

³² Ježíš jim odpověděl: „Amen, amen, říkám vám: Ten chléb z nebe vám nedal Mojžíš. Můj Otec vám dává ten pravý chléb z nebe.“

³³ Boží chléb je ten, který sestupuje z nebe a dává život světu.“

³⁴ „Pane, dávej nám ten chléb vždycky,“ řekli mu.

³⁵ Ježíš jim odpověděl: „Já jsem chléb života. Kdo přichází ke mně, nebude nikdy hladovět; kdo věří ve mě, nebude nikdy žíznit.“

Co chtějí lidé vidět?

Chtějí vidět, jak Ježíš dělá zázraky. Právě viděli, jak nasýtil 5 000 mužů, a pořád jim to nestačí. Chtějí víc.

Jak Ježíš odpovídá?

Nepřišel předvádět cirkusové kousky.

Viděli jsme, že Ježíš nepřišel, aby...

- byl politickým vůdcem a řešil politické problémy.
- zajišťoval naše materiální potřeby.
- nabídl náboženský program a naučil lidi být zbožní.
- dělal kouzelnické triky.

Proč tedy Ježíš přišel?

Ježíš řeší něco mnohem většího než tady a teď – jde mu o věčnost.

Ježíš přišel, aby nám dal *absolutně* uspokojující a věčný vztah s Bohem!

³⁶ Ale jak jsem vám řekl: I když jste mě viděli, nevěříte.

³⁷ Všichni, které mi Otec dává, přijdou ke mně; a toho, kdo ke mně přichází, jistě nevyženu ven.

³⁸ Sestoupil jsem z nebe, ne abych konal svou vůli, ale vůli Toho, který mě poslal.

³⁹ A toto je vůle Toho, který mě poslal – abych nikoho z těch, které mi dal, neztratil, ale vzkřísil je v poslední den.

⁴⁰ Neboť toto je vůle mého Otce, který mě poslal – aby každý, kdo vidí Syna a věří v něho, měl věčný život. A já ho vzkřísím v poslední den.“

Jak Ježíš dává tento vztah?

v. 32 Židé ctili Mojžíše, protože si mysleli, že to on jim dával chléb na poušti. Ježíš jejich názor opravuje: Ten, kdo jim dává to, co potřebují, je Bůh.

v. 33 Ježíš přišel z nebe jako „chléb“ od Boha, aby nám dal „život“.

Co je Boží vůle?

Dát věčný život všem, kdo věří v Ježíše!

Jak můžeme shrnout to, co jsme zatím četli?

- Ježíš je na zemi, aby konal Boží vůli.
- Bůh volá všechny, aby mu věřili.
- Ježíš tady není proto, aby nám dal rychle najíst.
- Ježíš přišel, aby nám dal něco, co trvá na věky.

Závěr

Ježíšovým úkolem není...

- Dát nám všechny hmotné věci, které vyžadujeme.
- Uložit nám náboženské povinnosti, kterými bychom si získali Boží přízeň.
- Řešit politické problémy.
- Dělat znamení a zázraky na vyžádání.

Boží vůlí je to, abychom věřili v Ježíše a byli spokojeni v něm a s ním navěky!

Jan 6,1-40

¹Ježíš potom odešel za Galilejské (neboli Tiberiadské) jezero a šel za ním veliký zástup, protože viděli, jaká zázračná znamení konal na nemocných. ²Ježíš vystoupil na horu a posadil se tam se svými učedníky. ³Blížily se židovské svátky Velikonoc. ⁴Ježíš pozvedl oči, a když uviděl, že za ním jde takový zástup, zeptal se Filipa: „Kde nakoupíme chleby, aby se ti lidé najedli?“ ⁵(To ovšem řekl, aby ho vyzkoušel, neboť sám věděl, co má udělat.) ⁶Filip mu odpověděl: „Nestačilo by nám chleba ani za dvě stě denárů, aby se na každého dostalo aspoň trochu!“ ⁷Jeden z jeho učedníků, Ondřej, bratr Šimona Petra, mu řekl: ⁸„Je tu jeden chlapec, který má pět ječných chlebů a dvě ryby. Ale co je to pro tolik lidí?“ ⁹Ježíš však řekl: „Zařídte, ať se lidé posadí.“ Na tom místě bylo hodně trávy, a tak se posadili v počtu asi pěti tisíc mužů. ¹⁰Ježíš vzal ty chleby, vzdal díky a rozdával sedícím; také ryb rozdál, kolik jen chtěli. ¹¹Když se nasytili, řekl svým učedníkům: „Posbírejte zbylé nalámané kousky, ať se nic neztratí.“ ¹²Sebrali je tedy a naplnili dvanáct košů kousky z těch pěti ječných chlebů, které zbyly po těch, kdo jedli. ¹³Když lidé viděli, jaké zázračné znamení vykonal, říkali: „Je to opravdu ten Prorok, který měl přijít na svět!“ ¹⁴Ježíš poznal, že se chystají přijít a vzít ho, aby ho udělali králem, a tak se o samotě vrátil na horu. ¹⁵Večer jeho učedníci sešli dolů k jezeru, ¹⁶nastoupili na loď a plavili se na druhý břeh do Kafarnaum. Ačkoli se už setmělo, Ježíš k nim nepřišel. ¹⁷Jezero se začalo vzdouvat silným větrem. ¹⁸Když odpluli asi pětadvacet nebo třicet honů, spatřili Ježíše, jak kráčí po hladině a blíží se k lodi. Vyděsili se, ¹⁹ale on jim řekl: „To jsem já, nebojte se!“ ²⁰Tehdy ho ochotně vzali na loď, a ta se hned ocitla u břehu, k němuž pluli. ²¹Druhého dne si zástup, který zůstal na protějším břehu jezera, uvědomil, že tam byla jen jediná loďka a že Ježíš na ni nenastoupil se svými učedníky, ale ti odpluli sami. ²²(Od Tiberiady ovšem připluly jiné loďky blízko k tomu místu, kde jedli chléb, když Pán vzdal díky.)

²³Když tedy zástup uviděl, že tam Ježíš ani jeho učedníci nejsou, nastoupili i oni do loďek a přijeli do Kafarnaum, kde hledali Ježíše. ²⁴Když ho pak našli na druhém břehu jezera, ptali se ho: „Rabbi, kdy ses sem dostal?“ ²⁵Ježíš jim odpověděl: „Amen, amen, říkám vám: Nehledáte mě proto, že jste viděli znamení, ale že jste jedli ty chleby a byli jste nasyceni.“ ²⁶Neusilujte o pomíjející pokrm, ale o pokrm, který zůstává k věčnému životu, který vám dá Syn člověka. Na něj totiž Bůh Otec vtiskl svou pečeť.“ ²⁷„Co máme dělat, abychom konali Boží skutky?“ zeptali se ho. ²⁸Ježíš jim odpověděl: „Toto je ten Boží skutek – abyste věřili v toho, kterého on poslal.“ ²⁹„Jaké znamení vykonáš, abychom ho viděli a uvěřili ti?“ zeptali se ho. „Co děláš?“ ³⁰Naši otcové jedli na poušti manu, jak je psáno: „Dal jim jíst chléb z nebe.“ ³¹Ježíš jim odpověděl: „Amen, amen, říkám vám: Ten chléb z nebe vám nedal Mojžíš. Můj Otec vám dává ten pravý chléb z nebe.“ ³²Boží chléb je ten, který sestupuje z nebe a dává život světu.“ ³³„Pane, dávej nám ten chléb vždycky,“ řekli mu. ³⁴Ježíš jim odpověděl: „Já jsem chléb života. Kdo přichází ke mně, nebude nikdy hladovět; kdo věří ve mě, nebude nikdy žíznit.“ ³⁵Ale jak jsem vám řekl: I když jste mě viděli, nevěříte.“ ³⁶Všichni, které mi Otec dává, přijdou ke mně; a toho, kdo ke mně přichází, jistě nevyženu ven.“ ³⁷Sestoupil jsem z nebe, ne abych konal svou vůli, ale vůli Toho, který mě poslal. ³⁸A toto je vůle Toho, který mě poslal – abych nikoho z těch, které mi dal, neztratil, ale vzkřísil je v poslední den.“ ³⁹Neboť toto je vůle mého Otce, který mě poslal – aby každý, kdo vidí Syna a věří v něho, měl věčný život. A já ho vzkřísím v poslední den.“

Co nás čeká příště...

To, co Ježíš říká v další lekci, je natolik urážlivé, že od něj tisíce lidí odejdou...

Život!

Jan 6, 41-71

Opakování...

Na počátku 6. kapitoly jsme se dozvěděli, že se tyto události odehrávají během židovských Velikonoc...

- Během židovských Velikonoc byl obětován beránek bez vady.
- Boží lidé si připomínali, že je Bůh zachránil před nepřáteli a soudem.

Ježíš právě nasýtl 5 000 mužů (a jejich rodiny). Ukázal, že je tím, kdo přináší věčný život a uspokojí naše potřeby navždy, nedá nám jen jedno jídlo.

Ježíš byl tím, na koho lidé čekali!

Ježíš odešel od davů lidí do synagogy v Kafarnaum a mluvil s vedoucími představiteli synagogy.

v. 59 Toto vše řekl, když učil v synagoze v Kafarnaum.

Podíváme se na dvě velké otázky:

01: Ježíšova totožnost

41 Židé pak na něj reptali, že řekl: „Já jsem ten chléb, který sestoupil z nebe.“

42 Říkali: „Není to snad ten Ježíš, syn Josefův? Jeho otce i matku známe; jak tedy může říkat: ‚Sestoupil jsem z nebe‘?“

43 „Přestaňte spolu reptat!“ odpověděl jim Ježíš.

44 „Nikdo ke mně nemůže přijít, pokud ho nepřitáhne můj Otec, který mě poslal; já ho pak vzkřísím v poslední den.“

45 V Prorocích je psáno: ‚A budou všichni vyučeni od Boha.‘ Každý, kdo slyší Otce a učí se od něj, přichází ke mně.

46 Ne že by někdo viděl Otce; jediný, kdo viděl Otce, je ten, který je od Boha.

Co se nábožensky vzdělaným

Židům nelíbilo?

Nelíbilo se jim, co o sobě Ježíš říká.

Jak jim Ježíš odpovídá?

Přestaňte reptat!

Co o sobě Ježíš říká?

Přišel z nebe. **v. 41**

Poslal ho Otec (a Ježíš lidi vzkřísí v poslední den). **v. 44**

Je učitelem, kterého poslal Bůh. **v. 45-46**

Ježíš tvrdí, že přišel od Boha – jako Bůh, aby učil lidi o Bohu!

Přesně to zaslíbuj
Izaiáš (54,13).
Tento text prorok
napsal 700 let
před Ježíšovým
narozením: „Všech-
ny tvé děti budou
Hospodinovi učedníci,
budou zakoušet
pokoj a blahobyt.“

Ježíš stejně jako už dříve zpochybňuje

jejich vztah s Bohem. Co říká?

Když nepoznáte, kdo jsem, nemůžete být blízko Bohu. **v. 44**

Věčný život od Boha přichází tím, že mu věříme.

Čemu máme věřit?

Ježíši – chlebu života. **v. 48**

Ježíš mluví velice jasně. Přišel, aby přinesl život. Izraelci se spoléhali na to, že jim Bůh zajistí na poušti mannu, ale ta byla jen dočasná. Ježíš je naopak „chléb života“ – věčný život ve správném vztahu s Bohem.

Co tedy Ježíš tvrdil?

- **v. 42-46**
„Jsem Bůh. Jestli nevidíte, že jsem Bůh, je problém na vaší straně. Nepatříte k Božím lidem, jinak byste poznali, že vás učí sám Bůh!“
- **v. 47-51**
„Jsem Bůh! Přináším věčný život ... a to za cenu mého vlastního života. To je moje poslání.“

⁴⁷ Amen, amen, říkám vám: Kdo věří, má věčný život.

⁴⁸ Já jsem chléb života.

⁴⁹ Vaši otcové jedli na poušti mannu, a zemřeli.

⁵⁰ Toto je ten chléb sestupující z nebe, aby ten, kdo z něj jí, nezemřel.

⁵¹ Já jsem ten živý chléb, který sestoupil z nebe. Kdokoli by ten chléb jedl, bude žít navěky. Chléb, který dám já, je mé tělo, které dám za život světa.“

02: Ježíšovo poslání

Co se Židům nelíbí?

Ježíšova slova berou doslovně a myslí si, že Ježíš chce, aby ho jedli!

Co ale Ježíš doopravdy říká?

Vzpomeňte si na verš Jan 6,35:

- „Já jsem chléb života. Kdo přichází ke mně,
- nebude nikdy hladovět; kdo věří ve mě, nebude
- nikdy žíznit.“

V tomto verši o sobě Ježíš mluví jako o chlebu života. Používá obrazný jazyk a nečeká, že ho budeme doslova jíst!

„Jíst mé tělo“ **v. 54-56**
znamená „přijít ke mně“ **v. 35**.

A „pít mou krev“ **v. 54-56**
znamená „věřit ve mě“ **v. 35**.

- Když Ježíš mluví o jedení a pití, používá obrazný
- jazyk, kterým mluví o své smrti na kříži.
- Chce, abychom v něho věřili (v. 35), přišli k němu
- (v. 35) a dívali se na něj (v. 40).

⁵² Židé se mezi sebou začali hádat: „Jak nám tenhle může dát jíst své tělo?“

⁵³ Ježíš jim ale řekl: „Amen, amen, říkám vám: Nebudete-li jíst tělo Syna člověka a pít jeho krev, nemáte v sobě život.“

⁵⁴ Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má věčný život a já ho vzkřísím v poslední den.

⁵⁵ Mé tělo je opravdu pokrm a má krev je opravdu nápoj.

⁵⁶ Kdo jí mé tělo a pije mou krev, zůstává ve mně a já v něm.

⁵⁷ Jako mě poslal živý Otec a já žiji skrze Otce, tak ten, kdo jí mne, bude žít skrze mě.

⁵⁸ Toto je ten chléb, který sestoupil z nebe. Ne jako když otcové jedli manu, a zemřeli. Kdo jí tento chléb, bude žít navěky.“

⁵⁹ Toto vše řekl, když učil v synagoze v Kafarnaum.

Všechno je o Ježíši!

Co Ježíš říká?

Ježíš zbožným Židům v synagoze vysvětluje, že:

- Prostřednictvím své smrti je věčným velikonočním beránkem.
- Jeho smrt přinese plnou a konečnou platbu za náš hřích.
- Ponese celý Boží trest a spravedlivý hněv na hřích.
- To je klíčem k věčnému životu. **v. 54**
- Ty, kteří věří, vezme s sebou do nebe. **v. 54**

Co nabízí?

Skutečné naplnění – pravý život s Bohem, který trvá navěky!

v. 55, 57, 58

Jak to můžeme získat?

Vzpomeňte si na **v. 56** – Ježíš mluví obrazným jazykem o své smrti. Je to možné jen díky jeho smrti na kříži.

Prostřednictvím kříže máme v Ježíši věčnou jistotu, když žijeme v Ježíši a on v nás.

Kde jsme se s touto myšlenkou už setkali?

- Jan Křtitel řekl ve verši 1,29: „Hle, Beránek Boží, který snímá hřích světa!“ Ještě jasněji to uvidíme v 19. kapitole.

I když se nám to nemusí úplně líbit, to, že se někdo stane dítětem v Boží rodině, závisí plně na Bohu a jeho slibu:

Jan 6,44: „Nikdo ke mně nemůže přijít, pokud ho nepřitáhne můj Otec, který mě poslal; já ho pak vzkřísím v poslední den.“

Jan 5,24: „Amen, amen, říkám vám: Kdo slyší mé slovo a věří Tomu, který mě poslal, má věčný život a nepřijde na soud, ale již přešel ze smrti do života.“

- Mrtví nemohou vzkřísit sami sebe...
- Odsouzení nemohou sami sebe osvobodit...

Přesto nám Bůh stále přikazuje, abychom k němu „přišli, hledali a věřili“.

Jan 6,47: „Amen, amen, říkám vám: Kdo věří, má věčný život.“

- 60 Mnozí z jeho učedníků, kteří to slyšeli, si tehdy řekli: „To jsou těžká slova. Kdo to může poslouchat?“
- 61 Ježíš v nitru poznal, že jeho učedníci kvůli tomu reptají, a tak jim řekl: „Tohle vás uráží?“
- 62 A co kdybyste viděli Syna člověka vystupovat tam, kde byl dříve?
- 63 Duch je ten, kdo dává život; tělo nedokáže nic. Slova, která vám mluvím, jsou Duch a jsou život.
- 64 Někteří z vás ale nevěří.“ (Ježíš totiž od počátku věděl, kteří nevěřili a kdo ho zradí.)
- 65 Potom dodal: „Proto jsem vám řekl, že ke mně nikdo nemůže přijít, není-li mu to dáno od Otce.“

Podívejte se, kdo teď reptá!

Ježíšovi následovníci. **v. 60–61**

Jak Ježíš odpovídá?

Ještě jste nic neviděli! **v. 62**

Klíčem je 63. verš

Co dává Duch?

Život! Nemáme v sobě žádný život od Boha – viděli jsme, že jsme duchovně mrtví.

Jak Duch přináší život?

Pomocí Ježíšových slov. **v. 63**

Nevíra některých lidí (včetně Jidáše) Ježíše nepřekvapila.

V 65. verši Ježíš znovu zdůrazňuje, že život můžeme mít jen tehdy, když nám ho dá Bůh Otec.

⁶⁶ Mnozí z jeho učedníků kvůli tomu odešli a už s ním nechtěli nic mít.

⁶⁷ „Chcete odejít i vy?“ zeptal se Ježíš tehdy svých Dvanácti.

⁶⁸ „Pane, ke komu bychom šli?“ odpověděl mu Šimon Petr. „Ty máš slova věčného života

⁶⁹ a my jsme uvěřili a poznali, že ty jsi ten Svätý Boží!“

⁷⁰ „Vyvolil jsem si vás dvanáct,“ řekl jim na to Ježíš, „jeden z vás je ale ďábel.“

⁷¹ A to řekl o Jidášovi, synu Šimona Iškariotského. Ten ho měl zradit, ačkoli byl jedním z Dvanácti.

Tato kapitola měla být zkouškou. **v. 6**

Jak reagují někteří

z Ježíšových následovníků na toto učení?

Židé reptali proti Mojžíšovi...

Ježíšovi následovníci reptali proti Ježíšovi...

... a nyní se od něj někteří odvrátili.

Ježíš odmítá být takovým spasitelem, jakého by si přáli oni.

Jak na Ježíšovu otázku

reaguje dvanáct učedníků?

Petr už ochutnal „chléb života“ a už nikdy se nespokojí s ničím menším!

Petr odpovídá za celou skupinu: Ty dáváš život!

Všimli jste si toho, že je

tady celou dobu plán?

Ježíš samozřejmě celou dobu věděl, že ho Jidáš zradí – Ježíš je Boží Syn.

Jan 6,41-71

⁴¹Židé pak na něj reptali, že řekl: „Já jsem ten chléb, který sestoupil z nebe.“ ⁴²Říkali: „Není to snad ten Ježíš, syn Josefův? Jeho otce i matku známe; jak tedy může říkat: ‚Sestoupil jsem z nebe?‘“ ⁴³„Přestaňte spolu reptat!“ odpověděl jim Ježíš. ⁴⁴„Nikdo ke mně nemůže přijít, pokud ho nepřitáhne můj Otec, který mě poslal; já ho pak vzkřísím v poslední den.“ ⁴⁵V Prorocích je psáno: ‚A budou všichni vyučeni od Boha.‘ Každý, kdo slyší Otce a učí se od něj, přichází ke mně. ⁴⁶Ne že by někdo viděl Otce; jediný, kdo viděl Otce, je ten, který je od Boha. ⁴⁷Amen, amen, říkám vám: Kdo věří, má věčný život. ⁴⁸Já jsem chléb života. ⁴⁹Vaši otcové jedli na poušti manu, a zemřeli. ⁵⁰Toto je ten chléb sestupující z nebe, aby ten, kdo z něj jí, nezemřel. ⁵¹Já jsem ten živý chléb, který sestoupil z nebe. Kdokoli by ten chléb jedl, bude žít navěky. Chléb, který dám já, je mé tělo, které dám za život světa.“ ⁵²Židé se mezi sebou začali hádat: „Jak nám tenhle může dát jíst své tělo?“ ⁵³Ježíš jim ale řekl: „Amen, amen, říkám vám: Nebudete-li jíst tělo Syna člověka a pít jeho krev, nemáte v sobě život. ⁵⁴Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má věčný život a já ho vzkřísím v poslední den. ⁵⁵Mé tělo je opravdu pokrm a má krev je opravdu nápoj. ⁵⁶Kdo jí mé tělo a pije mou krev, zůstává ve mně a já v něm. ⁵⁷Jako mě poslal živý Otec a já žiji skrze Otce, tak ten, kdo jí mne, bude žít skrze mě. ⁵⁸Toto je ten chléb, který sestoupil z nebe. Ne jako když otcové jedli manu, a zemřeli. Kdo jí tento chléb, bude žít navěky.“ ⁵⁹Toto vše řekl, když učil v synagoze

v Kafarnaum. ⁶⁰Mnozí z jeho učedníků, kteří to slyšeli, si tehdy řekli: „To jsou těžká slova. Kdo to může poslouchat?“ ⁶¹Ježíš v nitru poznal, že jeho učedníci kvůli tomu reptají, a tak jim řekl: „Tohle vás uráží? ⁶²A co kdybyste viděli Syna člověka vystupovat tam, kde byl dříve? ⁶³Duch je ten, kdo dává život; tělo nedokáže nic. Slova, která vám mluvím, jsou Duch a jsou život. ⁶⁴Někteří z vás ale nevěří.“ (Ježíš totiž od počátku věděl, kteří nevěřili a kdo ho zradí.) ⁶⁵Potom dodal: „Proto jsem vám řekl, že ke mně nikdo nemůže přijít, není-li mu to dáno od Otce.“ ⁶⁶Mnozí z jeho učedníků kvůli tomu odešli a už s ním nechtěli nic mít. ⁶⁷„Chcete odejít i vy?“ zeptal se Ježíš tehdy svých Dvanácti. ⁶⁸„Pane, ke komu bychom šli?“ odpověděl mu Šimon Petr. „Ty máš slova věčného života“ ⁶⁹a my jsme uvěřili a poznali, že ty jsi ten Svätý Boží!“ ⁷⁰„Vyvolil jsem si vás dvanáct,“ řekl jim na to Ježíš; „jeden z vás je ale ďábel.“ ⁷¹A to řekl o Jidášovi, synu Šimona Iškariotského. Ten ho měl zradit, ačkoli byl jedním z Dvanácti.

Co nás čeká příště?

Žmatek i jasné porozumění!

Název originálu: The Word One to One
Copyright © 2013 William Taylor/Richard
Borgonon/10Publishing
Vydavatel: 10Publishing, a division of 10ofthose.com
www.10ofthose.com

Slovo jeden jednomu – Čtvrtý díl
1. české vydání 2020
Vydavatel: © PROMISE CZ, z. s.
www.promisecz.org
Překlad z anglického originálu: Radka Braňová
Sazba textu: Jan Vopalecký
Tisk: Tiskservis Jiří Pustina

Veškerá práva českého vydání vyhrazena.
Žádná část této knihy nesmí být v jakékoli formě
reprodukována bez předchozího písemného svolení
vydavatele.

Neoznačené biblické verše jsou z Bible,
překlady 21. století © 2017, BIBLION, z. s.
Použito se svolením vydavatele.
Všechna práva vyhrazena.

Knihu lze zakoupit:
PROMISE CZ, z.s.
www.promisecz.org

ISBN 978-80-87812-15-0
ISBN 978-80-87812-11-2 (soubor)